Ročník 1923. 355

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 34. Vydána dne 27. dubna 1923.

Obsah: (76.—82.) **76.** Nařízení o zvýšení tax za zkoušky pro uchazeče o oprávnění ke koncesovaným živnostem stavebním. — **77.** Nařízení, kterým se mění nařízení ze dne 8. března 1896, č. 38 ř. z., o umořování hypotečních pohledávek, poskytnutých z hromadných sirotčích pokladen. — **78.** Nařízení o aktuárské zkoušce aktuárských úředníků v kancelářích vysokých škol. — **79.** Vyhláška o Základních ustanoveních Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. — **80.** Vyhláška o obchodní úmluvě mezi republikou Československou a královstvím Rumunským s přílohami A, B, C a D a závěrečným protokolem. — **81.** Vyhláška o schválení župních silničních rozpočtů na Podkarpatské Rusi a stanovení župních přirážek silničních pro rok 1922. — **82.** Nařízení ku provedení zákona ze dne 30. června 1921 č. 246 Sb. z. a n., o zřízení aktuárských úředníků u báňských úřadů.

76.

Vládní nařízení ze dne 20. dubna 1923

o zvýšení tax za zkoušky pro uchazeče o oprávnění ke koncesovaným živnostem stavebním.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 13, odstavce 2., zákona ze dne 26. prosince 1893, č. 193 ř. z., a § 10 zákonného článku XVII. z roku 1884 toto:

§ 1.

Zkušební taxa pro žadatele za oprávnění stavitelské činí 378 Kč, ačli nebyli částečně osvobozeni od zkoušky podle § 6 ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z.

Z tohoto obnosu připadne předsedovi a každému ze tří členů zkušební komise po 90 Kč a úřednímu zřízenci 18 Kč.

Jestliže žadatel zproštěn byl teoretické části zkoušky pod č. 2. §u 1 ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z., vyžadované, zkušební taxa činí 252 Kč, z kteréhož obnosu připadne předsedovi a každému ze tří členů komise po 60 Kč a úřednímu zřízenci 12 Kč.

Jestliže žadatel zproštěn byl části zkoušky pod č. 1. a 2. §u 1 zmíněného ministerského nařízení vyžadované, zkušební taxa činí 126 Kč, z kteréhož obnosu připadne předsedovi a každému ze tří členů komise po 30 Kč a úřednímu zřízenci 6 Kč.

Za předběžnou zkoušku na Slovensku a v Podkarpatské Rusi činí zkušební taxa 189 Kč; z toho přísluší předsedovi a každému členu komise po 45 Kč a úřednímu zřízenci 9 Kč.

§ 2.

Zkušební taxa pro žadatele za oprávnění mistra zednického nebo kamenického nebo tesařského činí 288 Kč, ačli nebyli částečně osvobozeni od zkoušky dle § 6 ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z.

Z tohoto obnosu připadne předsedovi a každému z obou členů zkušební komise po 90 Kč a úřednímu zřízenci 18 Kč.

Jestliže žadatel zproštěn byl teoretické části zkoušky pod č. 2. §u 2, pokud se týče §u 3, pokud se týče §u 4 svrchu zmíněného ministerského nařízení vyžadované, zkušební taxa činí 192 Kč, z kteréhož obnosu připadne předsedovi a každému z obou členů komise po 60 Kč a úřednímu zřízenci 12 Kč.

Jestliže žadatel zproštěn byl částečné zkoušky pod č. 1. a 2. §u 2, po případě §u 3, po případě §u 4 zmíněného ministerského nařízení vyžadované, zkušební taxa činí 96 Kč, z kteréhož obnosu připadne předsedovi a každému z obou členů komise po 30 Kč a úřednímu zřízenci 6 Kč.

§ 3.

Zkušební taxa pro žadatele za oprávnění studnařského mistra činí v Čechách, na Mo-

ravě a ve Slezsku 96 Kč, z kteréhož obnosu přísluší předsedovi a každému z obou členů zkušební komise po 30 Kč a úřednímu zřízenci 6 Kč.

§ 4.

Žadatelé, kteří na základě § 16, č. 1., ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z., spolu se zkouškou stavitelskou nebo zkouškou mistra zednického chtějí vykonati zkoušku pro živnost mistra kamenického nebo tesařského nebo studnařského, povinni jsou zapraviti zkušební taxu o 90 Kč vyšší, než činí taxa uvedená v 1. odstavci §§ů 1 a 2 tohoto nařízení, o 60 Kč vyšší, než činí taxa uvedená v odstavci 3. §§ů 1 a 2 tohoto nařízení, a o 30 Kč vyšší, než činí taxa uvedená v odstavci 4. §§ů 1 a 2 a v § 3 tohoto nařízení. Zvýšení toto platí pro každou ze živností, o kterou se dále žádá.

Ta částka, o kterou zkušební taxa dle předcházejícího ustanovení jest zvýšena, připadne onomu členu, jímž zkušební komise musela býti doplněna. Musí-li zkušební komise býti doplněna o více členů, částka svrchu dotčená připadne jim rovnými díly.

§ 5.

Žadatelé, kteří na základě § 16, č. 2., ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z., spolu se zkouškou pro živnost mistra tesařského chtějí vykonati také zkoušku pro živnost mistra studnařského, povinni jsou zapraviti zkušební taxu o 30 Kč vyšší, než činí taxa uvedená v § 2, odstavci 1. až 4.

Těchto 30 Kč připadne onomu mistru studnařskému, jímž zkušební komise byla doplněna.

§ 6.

Žadatelé za oprávnění stavitelské, kteří podle § 13 ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z., zkoušku z teoretické části, to jest z předmětů uvedených v § 1, č. 2., zmíněného nařízení, vykonati chtějí v některé dřívější době, povinni jsou zapraviti za tuto teoretickou část taxu zkušební 126 Kč a za pozdější část zkoušky dle § 1, č. 1. a 3., zmíněného nařízení zkušební taxu 252 Kč. Ze zkušební taxy 126 Kč připadne předsedovi a každému ze tří členů komise po 30 Kč a úřednímu zřízenci 6 Kč; ze zkušební taxy 252 Kč připadne předsedovi a každému ze tří členů komise po 60 Kč a úřednímu zřízenci 12 Kč.

§ 7.

Žadatelé, kteří opakují zkoušku podle § 12 ministerského nařízení ze dne 27. prosince 1893, č. 195 ř. z., nebo kteří se zkoušce znovu podrobí podle § 15 téhož nařízení, povinni jsou znova zapraviti zkušební taxu dle předcházejících ustanovení. Žadatelé, kteří následkem přerušení zkoušky podle § 8, odst. 6., zmíněného nařízení znova podrobí se zkoušce, povinni jsou znova zapraviti část zkušební taxy připadající na onen díl zkoušky, který jest opakovati.

§ 8.

Nařízení toto nevztahuje se na zkoušky již započaté.

Ministerské nařízení ze dne 11. dubna 1894, č. 72 ř. z., a nařízení vlády republiky československé ze dne 17. února 1920, č. 100 Sb. z. a n., pozbývají platnosti dnem, kdy toto nařízení nabude účinnosti. Zároveň pozbývají platnosti §§ 21 a 31 nařízení bývalého uherského ministra zemědělství, průmyslu a obchodu ze dne 30. října 1884, č. 46.188 M. O., pokud se týkají výše zkušebních poplatků, a mění se ustanovení §§ 9 a 23 posléze citovaného nařízení v tom směru, že komise k odbývání zkoušek pro žadatele za oprávnění stavitelské skládá se ze čtyř členů včetně předsedy a komise k odbývání zkoušek pro žadatele za oprávnění mistra zednického nebo kamenického nebo tesařského ze tří členů včetně předsedy.

§ 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. května 1923 a provede je ministr průmyslu, obchodu a živností.

Malypetr v. r.

Novák v. r.	**Udržal** v. r.
Bečka v. r.	Dr. **Kállay** v. r.
Dr. **Hodža** v. r.	**Šrámek** v. r.
Tučný v. r.	**Srba** v. r.
Dr. **Dolanský** v. r.	**Habrman** v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. **Markovič** v. r.

77.

Vládní nařízení ze dne 20 dubna 1923,

kterým se mění nařízení ze dne 8. března 1896, č. 38 ř. z., o umořování hypotečních pohledávek, poskytnutých z hromadných sirotčích pokladen.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 12 cís. nař. ze dne 9. listopadu 1858, č. 205 ř. z.:

Článek I.

Nařízení ministerstva spravedlnosti a financí ve shodě s nejvyšším účetním dvorem ze dne 8. března 1896, č. 38 ř. z., mění se v odstavci B takto:

§ 1.

Bod 2. zní takto:

„Úhrnkovou částku (anuitu) jest dovoleno smluviti o ½% nebo o 1% výše, než jest úroková míra, stanovená vrchními zemskými soudy pro hromadné sirotčí pokladny jejich obvodu."

§ 2.

Bod 4. zní takto:

„(1) Aby poručenské (opatrovnické) soudy a sirotčí pokladny mohly určiti anuity a částky, které z nich připadají na úroky a na jistinu, bude jim dodán příslušným vrchním zemským soudem sešit s umořovacími plány, a to podle platné míry úrokové 4%, vzhledem k jistinám 200 Kč, 1000 Kč a 10.000 Kč.

(2) Za týmž účelem jest při zápůjčkách od 200 Kč do 1000 Kč násobiti částky uvedené v plánu pro 200 Kč, při zápůjčkách od 1000 Kč do 10.000 Kč násobiti částky uvedené v plánu pro 1000 Kč a při zápůjčkách vyšších 10.000 Kč násobiti částky uvedené v plánu pro 10.000 Kč. Je-li toho třeba, jest sečísti částky z těchto tří plánů pro 200 Kč, 1000 Kč a 10.000 Kč."

§ 3.

Bod 5. zní takto:

„Dlužník může nahlédnouti u soudu neb u úřadu sirotčí pokladny v úředních hodinách do umořovacího plánu a žádati, aby mu bylo sděleno, jaký nedoplatek pohledávky jest."

§ 4.

Bod 6. zní takto:

„(1) Zápůjčky v částkách stem nedělitelných nebuďtež poskytovány.

(2) Odmítnuto budiž také, aby byly umořovány anuitami takové zápůjčky, pro které umořovací plán nedá se lehce vypočítati kombinací umořovacích plánů nebo násobením částek v plánech v bodu 4. uvedených celým číslem."

Článek II.

Nařízení to, které platí mimo Slovensko a Podkarpatskou Rus, nabude platnosti dnem vyhlášení.

Provésti je náleží ministru spravedlnosti v dohodě s ministrem financí.

Malypetr v. r.

Dr. **Dolanský** v. r.	**Bečka** v. r.
Srba v. r.	Dr. **Kállay** v. r.
Dr. **Hodža** v. r.	**Šrámek** v. r.
Stříbrný v. r.	**Novák** v. r.
Dr. **Markovič** v. r.	**Tučný** v. r.
Udržal v. r.	**Habrman** v. r.

78.

Vládní nařízení ze dne 20. dubna 1923

o aktuárské zkoušce aktuárských úředníků v kancelářích vysokých škol.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 5, odst. 2., zákona ze dne 16. ledna 1920, č. 39 Sb. z. a n., o právním postavení úředníků v kancelářích vysokých škol československých:

§ 1.

O zkoušce aktuárské, kterou podle ustanovení § 5, odst. 2., zák. č. 39/1920 Sb. z. a n. jest složiti aktuárským elevům před jejich ustanovením definitivními aktuárskými úředníky v kancelářích vysokých škol, platí ustanovení §§ 1 až 17 vl. nař. č. 91/1921 Sb. z. a n. s těmito odchylkami:

a) práva, která jsou vl. nař. č. 91/1921 Sb. z. a n. vyhrazena ministerstvu vnitra, příslušejí ministerstvu školství a národní osvěty;

b) jedním členem komise jest ustanoviti konceptního úředníka z oboru školské správy (§ 6 cit. nař.);

c) z práva materielního buď zkoušeno právo dotýkající se agendy vysokých škol, zejména předpisy studijní (obecná ustanovení, taxy, kolejné, resp. školné a jiné poplatky, stipendia, disciplinární předpisy, zkušební řády); předpisy o doktorátu, o habilitaci, o organisaci vysokých škol, právo úřednické (služební pragmatika, zákony a předpisy o vysokoškolských profesorech a jiných osobách učitelských, o adjunktech, asistentech a pod.; zákony a předpisy pensijní a pod.), právo spolkové, shromažďovací, pojišťovací (úrazové, nemocenské, pensijní), právo policejní, vojenské, předpisy stavovské (advokátní řád, řády pro

civilní techniky, předpisy o stavovském označení „inženýr" a pod.) a předpisy s vysokoškolskou administrativou související (knihovní řády, inventáře, účtování dotací a pod.) (§ 8 cit. nař.).

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr školství a národní osvěty.

Malypetr v. r.

Bečka v. r.	Dr. **Dolanský** v. r.
Šrámek v. r.	**Novák** v. r.
Stříbrný v. r.	**Srba** v. r.
Dr. **Hodža** v. r.	**Udržal** v. r.
Habrman v. r.	**Tučný** v. r.

Dr. **Kállay** v. r.
Dr. **Markovič** v. r.,
též za ministra Bechyně.

79.

Vyhláška ministerstva školství a národní osvěty ze dne 20. prosince 1922

o Základních ustanoveních Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Vláda schválila usnesením ministerské rady ze dne 16. listopadu 1922 ve smyslu § 9 čís. patentu ze dne 8. dubna 1861, čís. 41 ř. z., a § 136 dosavadní ústavy evangelické církve, uveřejněné vyhláškou bývalého rakouského ministerstva kultu a vyučování ze dne 15. prosince 1891, čís. 4 ř. z. z r. 1892, Základní ustanovení Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Bechyně v. r.

Základní ustanovení pro Německou evangelickou církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Německé evangelické obce oddělily se od evangelické církve augsburského a helvetského vyznání v býv. Rakousku a spojily se na prvním církevním sněmu v Trnovanech dne 26. října 1919 v samostatné církevní společenství pod jménem: Německá evangelická církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Právní poměry této církve upravují se takto:

A. O vnitřních a vnějších právních poměrech.

§ 1.

Německá evangelická církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku spočívá na samojediném základě Svatého Písma. Ve svém životě přidržuje se zásad reformace a ve svém učení vyznání evang. luterského.

§ 2.

K Německé evangelické církvi v Čechách, na Moravě a ve Slezsku patří všechny německé evangelické obce náboženské a souvěrci v Československé republice, jež se k ní připojí, vyjímaje ty, jež jsou na území Slovenska a Podkarpatské Rusi.

§ 3.

Církevní a vyučovací řečí jest v mezích všeobecných zákonů a nařízení řeč německá.

§ 4.

Neněmecké evangelické obce a souvěrci mohou se připojiti, když uznají zásady a zřízení Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

§ 5.

Souvěrci, kteří netvoří vlastní obce, náležejí k německé evangelické obci jejich řádnému bydlišti nejbližší.

§ 6.

Zastoupení a správa Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku rozčleňuje se stupňovitě na farní obce, na krajské církevní obce (seniorát) a na povšechnou obec.

§ 7.

Farní obce uznávají se za pozůstávající po právu v hranicích určených původem, nebo listinami ve svém stavu víry, jakož i ve příčině svého jmění. Spojují se v církevní kraje.

§ 8.

Povšechná obec dělí se v církevní kraje.

Změny v rozdělení církevních krajů potřebují státního schválení.

§ 9.

Činitelé, jimiž církev svá práva a povinnosti podle svého zřízení vykonává, jsou:

a) pro farní obec: farář, církevní představenstvo a zastupitelstvo obce (shromáždění obce),

b) pro krajskou obec církevní: církevní rada (senior), představenstvo církevního kraje a shromáždění církevního kraje,

c) pro povšechnou obec: president Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, církevní správa a církevní sněm.

§ 10.

Každá církevní obec (farní obec, krajská obec církevní a povšechná obec) jest oprávněna nabývati vlastnictví a všech ostatních práv zákonitou cestou. Pořádá, spravuje a řídí svými ústavními činiteli církevními samostatně v mezích platných předpisů své zvláštní záležitosti církevní, vyučovací a dobročinné, své lidumilné, náboženské a sociální ústavy, své školy a jiné ústavy vychovávací, jakož i nadání k tomu určená a své kmenové jmění.

§ 11.

Pro příslušníky Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku jsou při uspořádání a projednávání vlastních církevních záležitostí bezvýjimečně směrodatnými jedině a výhradně zásady vlastní církve.

Její duchovní i světští činovníci nebo vykonavatelé podléhají v záležitostech disciplinárních církevním soudům. O určení a použití jmění církevního, školního a nadačního, církvi náležejícího, rozhodují úřady církevní.

§ 12.

Církevní zřízení, na němž usnesl se církevní sněm jako zákonodárný sbor Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a církevní řády, podle církevního zřízení vytvořené, jsou pro církevní obce a jejich členy právně závazné a výhradně směrodatné.

B. O poměru církve k státu.

§ 13.

Příslušníkům Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku náleží plná svoboda jejich vyznání a právo společně, veřejně i soukromě vykonávati náboženství podle znění ústavy stejně jako všem jiným obyvatelům státního území (§ 122 zákona z 29. února 1920, čís. 121 Sb. z. a n.).

§ 14.

Obce Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku jsou oprávněny své duchovní správce a církevní činovníky všeho druhu svobodně si voliti.

Duchovními správci mohou ustanoveni býti jenom ti, kdož prokáží státní občanství československé a proti jejichž chování v mravním a státoobčanském ohledu není námitek.

Dokud duchovní správce nenabyl československého státního občanství, lze ho ve službě církevní se svolením státních kultových úřadů použíti jen provisorně a přechodně.

§ 15.

Německé evangelické církvi v Čechách, na Moravě a ve Slezsku jest volno v mezích platných předpisů na každém místě podle vlastního uvážení zřizovati školy, na ně povolávati učitele a profesory a určovati si rozsah i způsob náboženského vyučování (§§ 119 a 120 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 121 Sb. z. a n.).

§ 16.

Příslušníkům Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku jest dovoleno za šetření všeobecných zákonných předpisů svobodně a bez překážky navštěvovati teologické vyučovací ústavy evangelické ciziny.

Ustanovení v tuzemské službě církevní a školní na základě cizozemských zkoušek vázáno je státním souhlasem.

§ 17.

Zakládati spolky pro pěstování účelů církevních, vyučovacích a dobročinných v tuzemsku nepodléhá za šetření zákonných předpisů nijakému omezování (§ 113 zákona ze dne 29. února 1920, čís. 121 Sb. z. a n.).

§ 18.

Příslušníci Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku nemohou býti přidržováni k tomu, aby přispívali na kultové a vyučovací účely nebo na dobročinné

ústavy některé jiné církve, leda že by na ně připadaly povinnosti věcného patronátu nebo že by se jednalo o dávky, které jsou buď knihovně zajištěny, nebo podle své zvláštní právní závaznosti váznou na jejich nemovitém majetku, nebo že by se takové povinnosti zakládaly na jiném veřejném nebo soukromém právním titulu.

§ 19.

Pro výkon opatření, učiněných církevními obcemi nebo církevními činiteli zákonitým způsobem, nebo rozhodnutí řádným způsobem vydaných lze se dovolávati ochrany a přispění státních úřadů.

Totéž platí i pro vymáhání příjmů, náležejících osobám ve službě církevní a školní a takových dávek, které na udržování kultových, vyučovacích a dobročinných ústavů Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku uloženy byly se schválením zemského politického úřadu.

§ 20.

Německá evangelická církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku má podíl na každoročních obnosech, určených státní správou na úhradu potřeb evangelických církví.

C. O poměru k evangelické církvi bývalého Rakouska.

§ 21.

Německá evangelická církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku pokládá se ohledně spojených v ní náboženských obcí a souvěrců za právní nástupkyni staré evangelické církve a. v. a h. v. v bývalém Rakousku.

Povinnosti a práva bývalé vrchní církevní rady ve Vídni ohledně zmíněných obcí a souvěrců přecházejí na církevní správu jako na nejvyšší církevní úřad Německé evangelické církve v Čechách, na Moravě a ve Slezsku a upravují se blíže v církevním zřízení.

§ 22.

Veškeré jmění, všechny ústavy, nadání a fondy, kteréž měly církevní obce a kazatelské stanice, senioráty a superintendence a. v. a h. v. nyní v Německou evangelickou církev v Čechách, na Moravě a ve Slezsku spojené, anebo na nichž měly podíl, zůstávají zcela, pokud se týče poměrně v jejich držení a správě.

Rovněž přísluší Německé evangelické církvi v Čechách, na Moravě a ve Slezsku poměrný nárok na jmění evangelické církve a. v. a h. v. v bývalém Rakousku včetně jejich ústavů a nadání i fondů, určených pro ústavy církevní, školní a dobročinné.

80.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 10. dubna 1923

o obchodní úmluvě mezi republikou Československou a královstvím Rumunským s přílohami A, B, C a D a závěrečným protokolem.

Obchodní úmluva podepsaná v Bukurešti dne 23. dubna 1921, která byla uvedena nařízením vlády republiky Československé ze dne 10. listopadu 1921, č. 402 Sb. z. a n., v zatímní platnost na základě zákona ze dne 25. listopadu 1919, č. 637 Sb. z. a n., a zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 349 Sb. z. a n., byla ve smyslu § 3 prv citovaného zákona Národním shromážděním ve schůzích ze dne 9. prosince 1921 a 24. ledna 1922 schválena a dne 2. června 1922 presidentem republiky ratifikována.

Výměna ratifikačních listin byla provedena dne 10. března 1923 v Praze, čímž úmluva tato nabyla mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.

81.

Vyhláška ministra veřejných prací v dohodě s ministry financí a vnitra ze dne 24. ledna 1923

o schválení župních silničních rozpočtů na Podkarpatské Rusi a stanovení župních přirážek silničních pro rok 1922.

Na základě ustanovení uherského zák. čl. I z r. 1890, po případě zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 302 Sb. z. a n., schválil ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry župní rozpočty silniční na Podkarpatské Rusi pro rok 1922 a stanovil sazby župní dávky silniční pro minimalisty a silniční přirážku pro percentualisty takto:

Č.	Župa	Sazby župní přirážky silniční pro minimalisty		Za minimalisty se považují		Silniční přirážka k předepsané přímé státní dani pro percentualisty
		ruční	zápřežné	za ruční, kdo platí přímou státní daň do výše	za zápřežné, kdo má nejméně 2 tažná zvířata a kdo platí přímou státní daň do výše	
		za 3 dny	za 1 den			
		Kč	Kč	Kč	Kč	%
1	berežská	10·—	20·—	16·70	33·40	60
2	užhorodská . . .	10·—	20·—	18·20	36·40	55
3	marmarošská . .	10·—	20·—	20·—	40·—	50

Silniční sazba pro oba druhy minimalistů bude předepisována a vybírána týmž způsobem a týmiž orgány jako dosud.

Předepisování a vybírání silniční přirážky pro percentualisty jest stanoveno předpisem § 4 zákona ze dne 27. ledna 1922, č. 43 Sb. z. a n.

Srba v. r.

82.

Vládní nařízení ze dne 20. dubna 1923

ku provedení zákona ze dne 30. června 1921, č. 246 Sb. z. a n., o zřízení aktuárských úředníků u báňských úřadů.

Na základě § 5 zákona ze dne 30. června 1921, č. 246 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

Ve smyslu § 1, odst. 2., zákona ze dne 30. června 1921, č. 246 Sb. z. a n., prohlašují se za civilní ústavy vyučovací, jež jsou úplným středním školám, vyšším gymnasiím všech typů a vyšším reálným školám na roveň postaveny, tyto ústavy:

1. dívčí lycea,
2. ústavy pro vzdělání učitelů a učitelek,
3. vyšší obchodní školy (akademie obchodní),
4. vyšší státní školy průmyslové,
5. střední hospodářské školy a akademie.

§ 2.

Přijímati čekatele na místa aktuárských úředníků (aktuárské praktikanty) do služební praxe u báňských úřadů a jmenovati je aktuárskými úředníky XI. až IX. hodnostní třídy přísluší ministru veřejných prací.

§ 3.

Zkouška, kterou podle § 1, odst. 4. a 5., zákona ze dne 30. června 1921, č. 246 Sb. z. a n., jest aktuárským praktikantům skládati, jest ústní a koná se u báňského úřadu II. stolice dvakráte do roka, a to v měsících dubnu a říjnu.

O zkoušce této platí obdobně ustanovení §§ 2 až 16 vládního nařízení ze dne 4. března 1921, č. 91 Sb. z. a n., o aktuárské zkoušce ve službě politické a policejní, s odchylkami, jež jsou uvedeny v následujících paragrafech.

§ 4.

Proti nepřipuštění k aktuárské zkoušce lze se odvolati k ministerstvu veřejných prací do 30 dnů od doručení zamítavého výměru.

§ 5.

Zkušební komise sestává z přednosty báňského úřadu II. stolice nebo jeho zástupce jako předsedy, dvou zkušebních komisařů a zapisovatele. Zkušební komisaře povolá od případu k případu předseda komise z úředníků, jež pro tuto funkci jmenovalo na návrh

báňského úřadu II. stolice ministerstvo veřejných prací z práva znalých konceptních úředníků báňských úřadů na dobu tří let. Zapisovatele určí předseda zkušební komise z konceptního neb aktuárského úřednictva svého úřadu.

§ 6.

Zkoušený musí prokázati vedle znalosti platných kancelářských předpisů a zařízení zvláště i znalost hlavních ustanovení zákona horního o kutání, propůjčkách, těžařstvech, udržování hor v provozu a lhůtách, bratrských pokladnách, poplatcích se všemi pozdějšími dodatky k tomuto zákonu, dále znalost organisace dělnického pojištění, organisace závodních a revírních rad, znalost předpisů zákonů poplatkových, pokud se týkají služby u báňských úřadů, zběhlost ve zpracování statistických výkazů, v evidenci a doplňování záznamních knih a map a v předpisování a vymáhání poplatků a pokut.

Zvláštní váhu klásti jest na způsobilost a zručnost ve vyřizování konkretních případů buď samostatně nebo podle návodu daného pro ten který případ představeným.

§ 7.

Ministerstvo veřejných prací určí vyhláškou, které orgány budou pro Slovensko a Podkarpatskou Rus obstarávati funkce, jež podle tohoto nařízení náležejí v obor působnosti báňského úřadu II. stolice anebo jeho přednosty.

§ 8.

Aktuárští úředníci báňští zařaďují se na základě § 52 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatika), do skupiny „C“ časového postupu státních úředníků. Tím se doplňuje ustanovení § 1, bod VII., min. nař. ze dne 1. února 1914, č. 34 ř. z.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr veřejných prací.

Malypetr v. r.

Srba v. r.	**Bečka** v. r.
Dr. **Dolanský** v. r.	**Novák** v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. **Hodža** v. r.
Udržal v. r.	**Habrman** v. r.
Šrámek v. r.	**Tučný** v. r.
Dr. **Kállay** v. r.	Dr. **Markovič** v. r.

Státní tiskárna v Praze.